

РЕШЕНИЕ

№ 354

гр. К., 04.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ПЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НЕЙКО Г. НЕЙКОВ

при участието на секретаря ДЕТЕЛИНА ИВ. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от НЕЙКО Г. НЕЙКОВ Гражданско дело № 20235510100803 по описа за 2023 година

Гражданско дело № 803/2023 г. е образувано по искова молба от Б. Г. М., ЕГН *****, с адрес: с.Д., общ.К., ул. „*****“ ***, чрез пълномощника си адв. С. Г. - Ч., АК-С.З. против „ОП *****“ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.К., бул. *****, представлявано от директора Т.Д.Л., с правно основание чл. 344, ал.1, т.1, т. 2 и т.3 от КТ.

Ищецът чрез процесуалния си представител сочи, че полагал труд в ответното дружество от приблизително три години, като по силата на Трудов договор №*****г. заемал длъжността "***** на специален *****" с място на работа ОП „*****“, направление чистота.

Сочи, че през месец ноември 2021г. ищецът бил приет по спешност в болница „Св. Лазар“ в следствие на поява на затруднен говор, нестабилна походка, преживял мозъчен инфаркт. Издадено му било ЕР на ТЕЛК от *****г., като комисията определила 50% ТНР.

На ***** му връчили документ, озаглавен Заповед №*****. за прекратяване на трудовото правоотношение с правно основание чл.328, ал.1, т.10 от КТ.

В сроковете, предвидени в чл.358, ал.1, т.2 от КТ обжалва посочената заповед като незаконосъобразна и неправилна по следните съображения:

Счита, че прекратяването на трудовото правоотношение било извършено в противоречие с разпоредбата на посоченото законово основание. Съгласно текста на закона работодателят можел да прекрати трудовия договор с предизвестие в случай, че работникът е навършил стаж и възраст за пенсия. В настоящия случай НОИ не бил издал решение за отпускане на пенсия за стаж и възраст на Б. М., тъй като не бил навършил възрастта, изискуема за отпускане на пенсия. Липсата на тези предпоставки обуславяли

извършеното уволнение, като незаконосъобразно, тъй като на работника не била отпусната пенсия от НОИ, не е навършил възрастта, изискуема от закона, трудовия му стаж бил недостатъчен за пенсия и здравословното му състояние не предполагало започването на нова работа. Ищецът бил свикнал с работата на *****. Необходими му били няколко месеца, за да му отпуснат пенсия, като с прекратяването на трудовия договор работникът оставал без работа, преживял мозъчен инфаркт и бил с недостатъчен стаж и възраст за отпускане на пенсия. Уволнението на това основание следвало да се отмени, като незаконосъобразно и неправилно, с произтичащите от това законни последици. В това число - признаване за незаконно уволнението и неговата отмяна, възстановяване на работа на ищеца и осъждане на работодателя за изплащане на обезщетение за оставане без работа до шест месеца от датата на прекратяване на трудовото правоотношение. Доказателствената тежест счита, че в случая била върху работодателя, който следвало да докаже, че за ищеца възникнали предпоставките за отпусната пенсия с Решение на НОИ и е извършил законосъобразно уволнението.

Моли съда да постанови решение, с което: 1. ДА ОТМЕНИ уволнението на Б. Г. М., ЕГН *****, наложено със Заповед №*****, с правно основание чл.328, ал.1, т.10 от КТ, като незаконосъобразно и неправилно. 2. ДА ВЪЗСТАНОВИ ищеца на заеманата от преди уволнението длъжност "***** на специален *****" с място на работа ОП „*****", направление чистота 3. ДА ОСЪДИ ответника да изплати на ищеца на основание чл.225(1) от КТ обезщетение за месеците, през които е останал без работа, поради незаконно уволнение в размер на 5 805.60 лв.(пет хиляди осемстотин и пет лева и 60 ст.);

Моли съда да осъди ответното дружество да заплати на ищеца претендираната сума за обезщетението по чл. 225, ал.1 от КТ, ведно със законната лихва върху вземането, считано от депозирането на исковата молба, до окончателното изплащане, като осъди ответното дружество да възстанови на ищеца и направените по делото адвокатски разноски, описани в представените по делото договор за правна защита и съдействие, адвокатско пълномощно и списък с разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника. Счита предявените икове за допустими, но неоснователни. Оспорва изцяло обективно съединените икове с правно основание чл. 344 ал. 1 т. 1, т. 2 и 3 от КТ.

Твърди, че разпоредбата в заповедта, с която е прекратено трудовото правоотношение на ищеца – чл. 328 ал. 1 т. 10 КТ – е приложена абсолютно законосъобразно и кореспондира изцяло с фактическата обстановка. Сочи, че по тази разпоредба не е необходимо дори лицето да е подало заявление за отпускане на пенсия от НОИ, т.е. да е упражнило правото си на пенсия, още по-малко пенсия за осигурителен стаж и възраст да му бъде отпусната с решение на НОИ към момента на прекратяване на трудовото правоотношение.

Твърди че уволнението по т. 10 се извършва по преценка на работодателя, което означава, че прекратяването на трудовия договор на това основание може да стане и без заявено от работника или служителя желание за пенсиониране. Счита, че за да упражни предвидената възможност чл. 328 ал. 1 т. 10 КТ, за работодателя следва да са налице единствено предпоставките за придобиване право на пенсия, уредени в чл. 68 ТСО –

навършена пенсионна възраст и осигурителен стаж. Сочи че от трудовата книжка на ищеца е видно по безспорен начин, че предпоставките за прекратяване на трудовото правоотношение на посоченото основание са налице.

Моли съда да отхвърли като неоснователно предявените обективно съединени искове, претендира за направените по делото съдебни и деловодни разноски.

В с.з. на осн. чл. 214 ГПК по искане на процесуалния представител на ищеца съдът е изменил на осн. чл. 214 предявения иск на осн. чл.225(1) от КТ - ответникът да изплати обезщетение на ищеца за месеците, през които е останал без работа, поради незаконно уволнение, считано от 14.03.2023 до 03.07.2023 г. в размер на 2905,00 лева.

От събраните по делото доказателства съдът приема за установено следното:

Видно от Трудов договор № ***** г., ищецът Б. Г. М. е работил като ***** спец.***** ***** в ответното предприятие ОП „*****“, назначен на осн. чл. 67, ал. 1, т. 1 КТ.

Представена е Заповед № ***** от директора на ОП „*****“ – Т. Л., от която е видно, че на осн. чл. 328, ал. 1, т .10 във вр. с чл. 326,ал. 2 КТ е прекратено трудовото правоотношение на Б. Г. М., на длъжност: „***** спец.тов.*****“.

От Експертно решение № ***** г., издадено от „УМБАЛ *****“ АД, гр. С.З. е видно, че ищецът М. е с 50 % трайно намалена работоспособност.

По делото е представен заверен препис от трудовото досие на ищеца.

По делото е изготвена съдебно – икономическа експертиза. Видно от същата лицето Б. Г. М. не е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст към момента на издаване на Заповедта за прекратяване на трудовото му правоотношение, а именно - ***** г., поради недостатъчен трудов стаж /приравнен към условията на III-та категория труд/.

Вещото лице сочи, че изискуемият трудов стаж за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст за 2023 год., за мъже, съгласно чл.68 ал.1 и 2 от Кодекс за социалното осигуряване е 39 години и 4 месеца. Придобитият трудов стаж от Б. Г. М. към ***** год. е 35 години 3 месеца и 24 дни. Недостатъчния осигурителен трудов стаж е 04 години 00 месеца и 06 дни.

По делото е изготвена и допълнителна съдебно-икономическа експертиза, от която е видно, че: Съгласно информацията в Трудова книжка №*****, издадена от ОП „*****“ищецо Б. Г. М. не е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст към момента на издаване на Заповедта за прекратяване на трудовото му правоотношение, а именно - ***** г., поради недостатъчен трудов стаж /приравнен към условията на III-та категория труд/.

Вещото лице отново сочи, че изискуемият трудов стаж за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст за 2023 год., за мъже, съгласно чл.68 ал.1 и 2 от Кодекс за социалното осигуряване е 39 години и 4 месеца. Отчетеният трудов стаж по трудова книжка на Б. Г. М. към *****

год., приравнен към условията на III-та категория труд е 30 години 04 месеца и 26 дни. Недостатъчният осигурителен трудов стаж е 08 години 11 месеца и 04 дни.

От така установеното, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т.10 от КТ при придобиване Работодателят може да прекрати трудовия договор, като отправи писмено предизвестие до работника или служителя в сроковете по чл. 326, ал. 2 при придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Ключовият, правопрепятстващ аргумент на ищеца се състои в твърдението, че незаконосъобразността на уволнението му в резултат от неправилно приложение на разпоредбата на чл. 328 ал. 1 т. 10 от КТ, която предвижда право на работодателя за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение с предизвестие при осъществяването на определен фактически състав, но в случая липсва един от кумулативно изискуемите елементи – работникът или служителят да е придобил изискуемият трудов стаж за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст за 2023 год., за мъже, съгласно чл. 68 ал.1 и 2 от Кодекс за социалното осигуряване е 39 години и 4 месеца.

Горното се потвърждава от заключението на изготвената съдебно-икономическа експертиза, както и допълнителната такава. Вещото лице е категорично, че ищецът М. не е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст към момента на издаване на заповедта за прекратяване на трудовото му правоотношение – ***** г., поради недостатъчен трудов стаж.

Предвид изложеното дотук уволнението следва да бъде признато за незаконосъобразно и отменено като такова. Заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение следва да бъде отменена. Така главният иск се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен.

Неговата основателност предпоставя основателността, а оттам – и уважаването на двете обусловени от него претенции по чл. 344 ал. 1 т. 2 и т. 3 от КТ – за възстановяване на заеманата преди незаконното уволнение длъжност и за заплащане на обезщетение за оставане без работа вследствие на същото.

Ищецът следва да бъде възстановен на длъжността „***** спец.*****“ в ОП „*****“.

Тежестта на доказване на факта на оставане без работа след уволнението лежи върху ищеца. Установен е /след направеното изменение на иска по чл. 225, ал. 1 КТ периодът – ***** до ***** на оставане без работа и размера на обезщетението за този период – 2905,00 лева. Ответникът в с.з. не направи възражение относно направеното изменение на иска. Ответникът следва да бъде осъден да му заплати претендираната сума 2905,00 лв., представляваща брутното трудово възнаграждение за периода, заедно с обезщетение за забава в размер на законовата лихва от завеждането на исковата молба на 12.04.2023 г. до окончателното изплащане.

Процесуалният представител на ищеца е представил Договор за правна защита и съдействие, от който е видно, че е договорено и заплатено възнаграждение в размер на 1640,00 лева. В с.з. процесуалният представител на ответника прави възражение за прекомерност на същото.

Съдът счита, че направеното възражение е основателно. Съгласно чл. 7, ал. 1 т. 1 от Наредбата за минимални адвокатски възнаграждения по дела за отмяна на уволнение и възстановяване на работа възнаграждението е не по-малко от размера на минималната месечна работна заплата за страната към момента на сключване на договора за правна помощ, който в случая е в размер на 780,00 лева.

Третият предявен иск е оценяем и съгласно Наредбата, възнаграждението за същия е в размер на 590,50 лева, т.е. в случая адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца следва да бъде намален на 1370,50 лева.

С оглед изхода на спора отговорността за разноски следва да бъде възложена на ответната страна, която следва да понесе своите, както са направени и заплати тези на ищеца в размер на 1370,50 лв. за адвокатско възнаграждение. Ответната страна дължи и държавна такса в размер на 216,20 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА на основание чл. 344 ал. 1 т. 1 от КТ за незаконно уволнението на Б. Г. М., ЕГН *****, с адрес: с.Д., общ. К., ул. „****“ *** и **отменя** Заповед № ***** на директора на ОП „*****“ – със седалище и адрес на управление: гр.К., бул. *****, представлявано от директора Т.Д.Л., с която е констатирано настъпването на прекратяването на трудовото правоотношение на основание чл. 328 ал. 1 т. 10 от КТ.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. 344, ал. 1 т. 2 от КТ Б. Г. М., ЕГН ***** на заеманата преди уволнението длъжност „**** спец.*****“ в ОП „*****“, ЕИК ***** гр. К..

ОСЪЖДА на основание чл. 344, ал. 1 т. 3 от КТ, вр. чл. 225 ал. 1 от КТ „ОП *****“ ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.К., бул. *****, представлявано от директора Т.Д.Л. да заплати на Б. Г. М., ЕГН *****, с адрес: с.Д., общ. К., ул. „****“ *** обезщетение за оставане без работа за срок от ***** до ***** в размер на 2905,00 лв., представляващи брутното трудово възнаграждение, заедно с обезщетение за забава в размер на законовата лихва от завеждането на исковата молба на 12.04.2023 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА „ОП *****“ ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.К., бул. *****, представлявано от директора Т.Д.Л. да заплати на Б. Г. М., ЕГН *****, с адрес: с.Д., общ. К., ул. „****“ *** направените разноски по делото в размер на 1370,50 лв. за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „ОП *****“ ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.К., бул. *****, да заплати по сметка на РС-К. държавна такса в размер на 216,20 лв., както и разноски за изготвяне на съдебно-икономическа експертиза в размер на 405,00 лева.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Окръжен съд - гр. С.З. в двуседмичен срок, считано от 10.07.2023 г.

Съдия при Районен съд – К.: _____